

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 17 maj 2023 (begäran om förhandsavgörande från
Verwaltungsgerichtshof – Österrike) – Funke Sp. z o.o. mot Landespolizeidirektion Wien

(Mål C-626/21, Funke) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Tillnärmning av lagstiftning – Direktiv 2001/95/EG – Artikel 12 och bilaga II – Tekniska standarder och föreskrifter – Europeiska unionens system för snabbt informationsutbyte (Rapex) – Riktlinjer – Farliga icke-livsmedelsprodukter – Genomförandebeslut (EU) 2019/417 – Förordning (EG) nr 765/2008 – Artiklarna 20 och 22 – Underrättelser till Europeiska kommissionen – Administrativt beslut – Förbud mot försäljning av vissa pyrotekniska artiklar och skyldighet till tillbakadragande – Ansökan från en distributör av de berörda produkterna om komplettering av underrättelserna – Behörig myndighet att besluta om ansökan – Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Effektivt domstolsskydd)

(2023/C 235/02)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Funke Sp. z o.o.

Motpart: Landespolizeidirektion Wien

Domslut

- 1) Artiklarna 20 och 22 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 339/93, artikel 12 i och bilaga II till Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG av den 3 december 2001 om allmän produktsäkerhet, i dess lydelse enligt förordning nr 765/2008, samt bilagan till kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/417 av den 8 november 2018 om fastställande av riktlinjer för förvaltningen av Europeiska unionens system för snabbt informationsutbyte (Rapex) upprättade enligt artikel 12 i direktiv 2001/95/EG om allmän produktsäkerhet och dess underrättelsesystem,

ska tolkas så,

att de ger en ekonomisk aktör, vars intressen kan skadas av en medlemsstats underrättelse till kommissionen enligt artikel 22 i förordning nr 765/2008, såsom en importör av de produkter som avses i denna underrättelse, rätt att hos de behöriga myndigheterna i den underrättande medlemsstaten begära att nämnda underrättelse kompletteras.

- 2) Artiklarna 20 och 22 i förordning nr 765/2008, artikel 12 i och bilaga II till direktiv 2001/95, i dess lydelse enligt förordning nr 765/2008, och bilagan till genomförandebeslut 2019/417, jämförda med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

ska tolkas så,

att en ekonomisk aktör, såsom importören av de produkter som avses i en underrättelse enligt artikel 22 i förordning nr 765/2008, vilken importör inte är föremål för den åtgärd som ligger till grund för underrättelsen men vars intressen kan skadas på grund av att underrättelsen är ofullständig, ska ha tillgång till ett rättsmedel i den underrättande medlemsstaten för att uppnå att de skyldigheter som åligger denna medlemsstat i detta avseende iakttas.

⁽¹⁾ EUT C 37, 24.1.2022

Domstolens dom (åttonde. avdelningen) av den 17 maj 2023 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Essen – Tyskland) – DC mot HJ

(Mål C-97/22 ⁽¹⁾, DC (Frånträde efter avtalets fullgörande))

(Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Direktiv 2011/83/EU – Artikel 14.4 a i och 14.5 – Ångerrätt vid avtal utan för fasta affärslokaler – Den berörda näringsidkarens informationsskyldighet – Näringsidkarens underlåtenhet att informera konsumenten – Konsumentens skyldigheter vid frånträde – Frånträde efter avtalets fullgörande – Följder)

(2023/C 235/03)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Essen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: DC

Svarande: HJ

Domslut

Artikel 14.4 a i och artikel 14.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG

ska tolkas så,

att en konsument inte är skyldig att betala för tjänster som tillhandahållits enligt ett avtal som ingåtts utanför fasta affärslokaler, när den berörda näringsidkaren inte har gett konsumenten den information som avses i artikel 14.4 a i) i direktivet och konsumenten har utövat sin ångerrätt efter det att avtalet har fullgjorts.

⁽¹⁾ EUT C 165, 19.4.2022.